

ТАҚРИЗ

ба автореферати диссертатсияи Юсуфӣ Ифтихор Абубакрзода дар мавзуи «Бунёди иншоотҳои азим дар публитсистикаи Шералӣ Мӯсо» барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD) – доктор аз рӯйи ихтисоси 6D050400 – Рӯзноманигорӣ (6D050401 – Рӯзноманигорӣ)

Дар шароити ташаккули мактаби миллии рӯзноманигорӣ ва густариши таҳқиқоти илмӣ дар самти публитсистика, омӯзиши осори эҷодкороне, ки воқеиятҳои муҳими иҷтимоӣ ва сиёсиро бо диди публитсистӣ инъикос менаоянд, аҳаммияти махсуси назариявӣ ва амалӣ касб мекунад. Аз ҷумла, таҷассуми раванди бунёди иншоотҳои бузурги стратегии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар осори публитсистону нависандагон то ҳол аз ҷумлаи масъаласе мебошад, ки дар адабиётшиносӣ ва журналистика ба таври фарогир мавриди пажӯҳиши илмӣ қарор нагирифтааст. Аз ҳамин нуқтаи назар, мавзуи кори диссертатсионии Юсуфӣ Ифтихор Абубакрзода саривақтӣ буда, ба яке аз самтҳои муҳими таҳқиқоти муосири рӯзноманигорӣ иртибот дорад.

Аз муҳтавои автореферат бармеояд, ки муаллиф масъалаи таҳқиқро дар доираи талаботи ихтисоси 6D050400 – Рӯзноманигорӣ мавриди омӯзиш қарор дода, бо истифода аз равишҳои муосири таҳлил кӯшиш намудааст, ки нақш ва ҷойгоҳи Шералӣ Мӯсоро дар инъикоси раванди бунёдкорӣҳои даврони соҳибистиклолӣ муайян намояд. Интихоби объекти таҳқиқ аз он ҷиҳат муҳим аст, ки фаъолияти публитсистии Шералӣ Мӯсо то имрӯз бештар аз дидгоҳи адабӣ арзёбӣ гардида, хусусиятҳои журналистӣ ва публитсистии осори ӯ ба таври комплексӣ мавриди таҳлил қарор нагирифта буданд.

Дар автореферат мубрамияти мавзӯ бо далелҳои илмӣ асоснок гардидааст. Муаллиф дуруст таъкид мекунад, ки соҳтмони роҳҳо, нақбҳо, неругоҳҳои барқи обӣ ва дигар иншооти муҳими давлатӣ на танҳо воқеаи иқтисодӣ ва иҷтимоӣ, балки падидаи муҳими иттилоотӣ ва публитсистӣ низ мебошанд. Аз ин рӯ, омӯзиши инъикос ва таҷассуми ҷунин воқеиятҳо дар осори яке аз публитсистони барҷастаи тоҷик имкон медиҳад, ки баъзе ҷанбаҳои рушди публитсистикаи даврони истиқлол аз диди илмӣ бознигарӣ карда шаванд.

Навгони илмӣ таҳқиқ дар автореферат равшан инъикос ёфтааст. Муаллиф бори аввал фаъолияти Шералӣ Мӯсоро дар заминаи таҷассуми бунёди иншоотҳои азим ҳамчун низоми ягонаи эҷодӣ таҳлил намуда, вижагиҳои жанрӣ, хусусиятҳои услубӣ, таносуби воқеият ва бадеият, инчунин нақши публитсистикаи ӯро дар ташаккули афкори ҷамъиятӣ муайян кардааст.

Натиҷаҳои пешниҳодшуда аз он шаҳодат медиҳанд, ки таҳқиқ танҳо хусусияти тавсифӣ надошта, ба баррасии масъалаҳои назариявии публитсистика низ мусоидат мекунад.

Яке аз ҷиҳатҳои мусбати автореферат дар он аст, ки сохтори диссертатсия бо мантики масъала мувофиқ мебошад. Пайдарпайии бобҳо ва фаслҳо имкон медиҳад, ки масъала аз омӯзиши омилҳои ташаккули шахсияти эҷодии Шералӣ Мӯсо оғоз гардида, баъдан таҳлили осори ӯ ва ҷамъбасти назариявии натиҷаҳо ба таври мантикӣ анҷом дода шавад. Ин низомнокӣ аз мавҷудияти консепсияи илмӣ ягона дар таҳқиқ дарак медиҳад. Муаллиф дар интиҳоби асосҳои назариявӣ ва методологии таҳқиқ аз усулҳои таърихӣ, муқоисавӣ, таҳлили мундариҷавӣ ва таҳлили контентӣ истифода намудааст, ки ба хусусияти мавзӯи интиҳобшуда мутобиқат доранд. Маҳз истифодаи ҳамгирои ин усулҳо имкон додааст, ки масъалаҳои марбут ба муҳтавои иҷтимоӣ, хусусиятҳои жанрӣ ва маҳорати эҷодии Шералӣ Мӯсо дар робитаи мутақобила мавриди таҳлил қарор гиранд.

Боби якуми диссертатсия, ки дар автореферат мухтасар инъикос гардидааст, аз лиҳози муайян намудани заминаҳои ташаккули шахсияти эҷодии Шералӣ Мӯсо аҳаммияти муҳим дорад. Муаллиф бо таъкид ба маводи таърихӣ, адабӣ ва публитсистӣ нишон медиҳад, ки ташаккули ҷаҳонбинӣ ва маҳорати касбии адиб дар иртибот бо муҳити иҷтимоӣ, ҷаҳонбинӣ ва маҳорати равандҳои сиёсӣ фарҳангии ҷомеа сурат гирифтааст. Бартариии ин бахши таҳқиқ дар он аст, ки ҳаётномаи адиб танҳо ба сифати маълумоти биографӣ истифода нашуда, ҳамчун заминаи илмӣ таҳлили хусусиятҳои эҷодии ӯ хизмат мекунад. Дар айни замон, таснифи самтҳои ҷаҳонбинӣ эҷодии Шералӣ Мӯсо ба ҷаҳонбинӣ, публитсистика, нависандагӣ ва ҳаҷвнигорӣ аз мавҷудияти робитаи мутақобилаи ин бахшҳо дарак медиҳад.

Мазмуни боби дуюм, ки дар автореферат инъикос ёфтааст, асоси илмӣ таҳқиқро ташкил медиҳад. Дар ин қисм осори Шералӣ Мӯсо вобаста ба масъалаи бунёди роҳҳо, нақбҳо, Неругоҳи барқи обии «Роғун» ва дигар иншооти стратегӣ мамлакат аз дидгоҳи мундариҷавӣ таҳлил шудаанд. Қобили тавачҷӯх аст, ки муаллиф ин мавзӯҳоро танҳо ҳамчун объекти инъикоси публитсистӣ арзёбӣ накарда, онҳоро дар иртибот бо таҳаввулотҳои иҷтимоӣ, сиёсӣ ва фарҳангии ҷомеаи тоҷик мавриди омӯзиш қарор додааст. Ин тарзи баррасӣ нишон медиҳад, ки таҳқиқ аз доираи тавсифи воқеаҳо берун рафта, хусусияти таҳлилии илмӣ касб намудааст.

Боби сеюми диссертатсия аз ҷиҳати назариявӣ яке аз қисмҳои муҳимтарини таҳқиқ мебошад. Натиҷаҳои дар автореферат шарёфтаи он нишон медиҳанд, ки муаллиф масъалаи таносуби воқеият ва бадеиятро дар осори Шералӣ Мӯсо аз нуқтаи назари публитсистикашиносӣ мавриди таҳлил қарор додааст. Муайян намудани хусусиятҳои ҳамгироии воқеънигорӣ, таҳлил, арзёбии муаллиф ва воситаҳои бадеии тасвир имкон додааст, ки ҷанбаҳои услубии осори адиб дар заминаи меъёрҳои илмӣ арзёбӣ гарданд. Ҳамзамон, дар таҳқиқ ба масъалаи вижагиҳои жанрии осори публитсистии Шералӣ Мӯсо таваҷҷуҳи махсус зоҳир шудааст.

Аз муҳтавои автореферат бармеояд, ки натиҷаҳои илмӣ таҳқиқ ҳам арзиши назариявӣ ва ҳам аҳаммияти амалӣ доранд. Онҳо метавонанд ҳангоми таълими фанҳои «Назарияи журналистика», «Публитсистика», «Таърихи журналистикаи тоҷик», «Маҳорати журналистӣ» ва таҳияи корҳои илмӣ минбаъда мавриди истифода қарор گیرанд.

Дар баробари дастовардҳои назарраси илмӣ таҳқиқ, ки дар автореферат инъикос ёфтаанд, баъзе мулоҳизаҳоро метавон ҳамчун пешниҳод барои такмили минбаъдаи таҳқиқ иброз намуд.

1. Дар автореферат ҳангоми тавсифи хусусиятҳои жанрии осори Шералӣ Мӯсо бештар натиҷаҳои таҳлили асарҳо пешниҳод шудаанд. Агар меъёрҳои назариявии фарқгузориҳои жанрҳои публитсистӣ ва омилҳои муайянкунандаи омезиши онҳо дар эҷодиёти адиб бо истинод ба назарияҳои муосири жанршиносӣ шарҳу тавзеҳи бештар пайдо мекарданд, арзиши назариявии таҳқиқ боз ҳам меафзуд.

2. Дар баҳши муаррифии аҳаммияти амалии таҳқиқ бештар ба истифодаи натиҷаҳо дар раванди таълим ишора шудааст. Ба андешаи инҷониб, натиҷаҳои таҳқиқро ҳамчунин дар фаъолияти таҳририяҳои даврӣ, таҳияи маводи таҳлилӣ ва такмили журналистикаи иҷтимоӣ низ метавон истифода кард. Ин ҷанбаҳои амалии диссертатсия дар автореферат зикр нагардидаанд.

Ин мулоҳизаҳо хусусияти тавсиявӣ дошта, ба аҳаммияти илмӣ, навгониҳои натиҷаҳо ва арзиши назариявӣ амалии таҳқиқ таъсири манфӣ намерасонанд.

Хулоса, автореферати диссертатсияи Юсуфӣ Ифтихор Абубакрзода дар мавзӯи «Бунёди иншоотҳои азим дар публитсистикаи Шералӣ Мӯсо» муҳтавои асосии диссертатсияро бо низоми мантикӣ ва пайдарпай инъикос намуда, аз анҷом ёфтани як таҳқиқоти мустақил, мукамал ва дорой аҳаммияти илмӣ шаҳодат медиҳад.

